

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/102/2017
Identifikačné číslo spisu: 8112226813
Dátum vydania rozhodnutia: 19.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8112226813.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Bc. P. B. bývajúcej vo Q., zastúpenej Evou Petránovou Advokátskou kanceláriou s.r.o., so sídlom v Prešove, Puškinova č. 16, IČO: 36854581, proti žalovanej KOMUNÁLNEJ poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 17, IČO: 31595545, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nám. č. 8/A, o náhradu mzdy, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13 Cpr 6/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. októbra 2016 sp. zn. 6 CoPr 4/2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11. októbra 2016 sp. zn. 6 CoPr 4/2016
z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. decembra 2014 č.k. 13 Cpr 6/2012-128 v spojení s opravným uznesením zo 4. februára 2015 č.k. 13 Cpr 6/2012-141 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy v sume 33 156,76 € s príslušenstvom, vo zvyšku žalobu zamietol a vyslovil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 19. januára 2011 č.k. 11 C 79/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2013 sp. zn. 2 CoPr 21/2012 bolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovanou zo 4. februára 2010 a pracovný pomer trvá ďalej (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. novembra 2013). Keďže žalobkyňa oznámila žalovanej, že trvá na tom, aby ju ďalej zamestnávala, v zmysle § 79 ods. 1, 2, § 134 Zákonníka práce v znení účinnom v čase neplatného skončenia pracovného pomeru priznal žalobkyni náhradu mzdy od 15. februára 2010 (od oznámenia žalobkyne o trvaní na pracovnom pomere) do právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru (25. novembra 2013) v celkovej výške 33 023,52 € a v prevyšujúcej časti (nárok na náhradu po 25. novembri 2013) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej rozsudkom z 26. mája 2015

sp. zn. 16 CoPr 2/2015 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku vo veci samej (§ 219 O.s.p.). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci.

3. Na dovolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 28. júna 2016 sp. zn. 3 Cdo 90/2016 rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovanej bola odňatá možnosť konať pred (odvolacím) súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) tým, že jej nebolo doručené vyjadrenie žalobkyne z 12. marca 2015 k jej odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie. Takýto postup je v rozpore so závermi vyslovenými v rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Trančíková proti Slovenskej republike z 13. januára 2015, kde sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“.

4. Rozsudkom (v poradí druhým) z 11. októbra 2016 sp. zn. 6 CoPr 4/2016 Krajský súd v Prešove opätovne potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom sa stotožnil s jeho skutkovými i právnymi závermi, ktoré sám doplnil (§ 387 Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“).

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, odôvodnené podľa § 420 písm. f/ CSP. Namietala, že procesná vada, pre ktorú bolo predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené, v skutočnosti odstránená nebola. Žalovaná totiž podala v spore dve odvolania - proti rozsudku súdu prvej inštancie z 15. decembra 2014 a proti uzneseniu tohto súdu o trovách konania z 3. decembra 2015. Žalobkyňa sa vyjadrila k obom, avšak žalovanej bolo po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu doručené „nesprávne“ vyjadrenie žalobkyne z 29. februára 2016, týkajúce sa trov konania, pričom jej malo byť doručené vyjadrenie z 12. marca 2015, týkajúce sa veci samej. Uvedeným postupom odvolací súd znemožnil žalovanej oboznámiť sa s relevantným vyjadrením žalobkyne, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu žiadala, aby dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalovanej bolo vyjadrenie žalobkyne doručené 16. septembra 2016. Ak išlo o nesprávne vyjadrenie, žalovaná mala dostatok času na to, aby požiadala odvolací súd o nápravu; namiesto toho vyčkala do opätovného rozhodnutia odvolacieho súdu a až následne namietal nesprávne doručenie. Takýto postup je zjavným zneužitím práva, ktorý nemôže požívať súdnu ochranu.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala za účinnosti CSP v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) jedna z procesných strán, skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu; dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a tiež dôvodné.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

9. Po zrušení rozsudku odvolacieho súdu z 26. mája 2015 sp. zn. 16 CoPr 2/2015 najvyšším súdom odvolací súd doručoval žalovanej zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu spolu s „vyjadrením k odvolaniu,“ ktoré v úprave pre súdnu kanceláriu bližšie nešpecifikoval (č.l. 217 spisu). Vzhľadom na dôvod zrušenia jeho predchádzajúceho rozhodnutia je zjavné, že zámerom odvolacieho súdu bolo

doručiť žalovanej vyjadrenie žalobkyne z 12. marca 2015 k odvolaniu žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie z 15. decembra 2014 (t.j. vyjadrenie žalobkyne vzťahujúce sa k odvolaniu žalovanej proti rozhodnutiu vo veci samej, nachádzajúce sa na č.l. 160 spisu). Podľa pripojenej doručenky žalovaná zásielku prevzala 16. septembra 2016. Z obsahu spisu však ďalej vyplýva, že žalovanej bolo na základe uvedenej úpravy (zjavne omylom) zaslané vyjadrenie žalobkyne z 29. februára 2016 (č.l. 196 spisu), čo je výslovne uvedené v sprievodnom liste (č.l. 232 spisu). Ide o vyjadrenie vzťahujúce sa k odvolaniu žalovanej proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania z 3. decembra 2015. Tento záver vyplýva aj z tej skutočnosti, že žalobkyňa vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu vo veci samej, nachádzajúce sa na č.l. 160 spisu, podala v 2 vyhotoveniach, ktorých jedno je zaevidované na č.l. 160 spisu a druhé sa nachádza v prílohách spisu. Žalovaná teda odôvodnene namieta doručenie nesprávneho vyjadrenia.

10. V súlade s vyššie uvedenými závermi Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, ktoré sú v plnej miere akceptované v súdnej praxi, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalovanej je procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP a že žalovaná v ňom dôvodne namieta ňou uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti. Z tohto dôvodu dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP).

11. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

12. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.